

РЕШЕНИЕ

№ 4758

гр. София, 01.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1854** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. Й. Й., ЕГН: [ЕГН], срещу решение № 23796 от 27.01.2020 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 110-ти състав, постановено по НАХД № 10394/2019 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 19-4332-008440 от 15.05.2019 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел Пътна полиция СДВР, с което на основание чл.174, ал.1, т.2 ЗДвП, за нарушение по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП на касатора е наложена глоба в размер на 1000,00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като неправилно, необосновано, постановено в нарушение на материалноправни норми и при допуснати процесуални нарушения. Твърди се, че както в АУАН, така и в НП не се съдържа пълно и ясно описание на нарушението, както и обстоятелствата, при които е извършено. Твърди се, че е допуснато нарушение на разпоредбата на чл. 42, т.5 от ЗАНН. Оспорва се, че твърдяното в АУАН и НП нарушение е доказано по категоричен начин. Искане се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго

по съществуващото на спора, с което да бъде отменено НП.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. М. с пълномощно по делото, който поддържа касационната жалба, на озложените в същата основания.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София - град, VII касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, в законоустановения 14-дневен срок съгласно чл. 211, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление, не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства районният съд е приел за безспорно установено следното: На 30.04.2019 г., около 22:00 ч. в [населено място], ул. С., с посока от „Пътеката на здравето“ към ул. С., на кръстовището с ул. Ц. С., от полицейски служители, изпълняващи задължения като АП 240/1 е спрял за проверка автомобил „Мерцедес С 200 ЦДИ“, с рег. [рег.номер на МПС] . Установено е, че водач на автомобила е А. Й. Й., ЕГН [ЕГН]. Съставена е докладна записка, в която е отразено, че водачът „лъха на алкохол“. На място е пристигнал екип на ОПП-СДВР, който е направил тест на А. Й. за употреба на алкохол с Алкотест Дрегер 7510 № 0215. Направена е проба, с която е отчетен резултат 0,87 промила. Издаден е талон за медицинско изследване. Съставен е АУАН, серия АА, бланков № 090141 на 30.04.2019 г., за това, че А. Й. Й., на 30.04.2019 г., около 22:00 ч., в [населено място], ул. С., с посока от „Пътеката на здравето“ към ул. С., на кръстовището с ул. Ц. С. управлява лек автомобил Мерцедес С 200 ЦДИ, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Мото П. Е.. След направен тест за употреба на алкохол с Алкотест Дрегер 7510, № 0215, проба № 7791, същият е отчетел 0,87 промила, показан на водача. Издаден е талон за медицинско изследване № 0058590. Посочено е нарушение на разпоредбата на чл. 5, ал.3, т.1 от ЗДвП. На основание на АУАН е издадено наказателно постановление № 19-4332-008440 от 15.05.2019 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел Пътна полиция СДВР, с което на основание чл.174, ал.1, т.2 ЗДвП, за нарушението по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП на А. Й. е наложена глоба в размер на 1000,00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца.

Изложената фактическа обстановка е приета за установена от приложените и приобщени писмени доказателства и от показанията на П. Н. Д. – актосъставител и свидетелите, посочен в АУАН Д. К. М. и М. Д. З..

При така установената фактическа обстановка и след служебна проверка за законността на обжалваното НП, съдът е приел, че при издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения. По отношение на материалната

законосъобразност на оспореното НП, съдът е счел за безспорно установено, че жалбоподателят е осъществил състава на чл. 5, ал. 3., т.1 от ЗДвП, тъй като е управлявал лек автомобил с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и е потвърдил НП.

Обжалваното решение е неправилно.

При постановяването му съдът в съответствие с чл. 107, ал. 2 от НПК не е събрал необходимите доказателства за вида на техническото средство, както и за неговата изправност. Това означава, че фактичката обстановка, въз основа на която районният съд е формирал изводите си, не е установена по безспорен начин. Липсва удостоверение за одобрен тип средство за измерване относно посочения Алкотест Дрегер 7510. От представения резултат от теста с техническото средство не може по безспорен начин да се направи извод, че този тест се отнася за А. Й.. Не е посочено име на лицето. Съгласно чл. 6, ал.4 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техните аналози в талона се отразява изборът на лицето дали установяването на концентрацията на алкохол в кръвта да се извърши с доказателствен анализатор, или с медицинско и химическо лабораторно изследване. При отказ на лицето да избере един от двата начина на установяване се приемат отчетените показания от техническото средство. В случая представения талон е в нечетлив вид. От съда са дадени указанията за повторното му представяне в четлив вид, но и повторно представеното копие не е четливо. Последното прави невъзможно да се установи дали лицето приема показанията на техническото средство, какви са посочените показания и дали е заявил избор за медицинско изследване. Изложеното налага отмяна на обжалваното решение, както и на потвърденото наказателно постановление, тъй като не е доказано по безспорен начин извършването на санкционираното деяние – управление на пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК, вл. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София-град, VII ми касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 23796 от 27.01.2020 г., постановено по н.а.х.дело № 10394/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 110-ти състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ изцяло Наказателно постановление № 19-4332-008440 от 15.05.2019 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел Пътна полиция СДВР, с което на основание чл.174, ал.1, т.2 ЗДвП, за нарушението по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП на А. Й. Й. е наложена глоба в размер на 1000,00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

